

ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ

АПРИЛСКИ РАТ У КРАЉЕВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ ОД 6. ДО 17. АПРИЛА 1941. ГОДИНЕ

У кратком Априлском рату 1941. из Јасенка и осталих околних места у Посадни пук на Сушаку и 2. планински пук у Делницама било је мобилисано неколико годишта и сви позвани војни обвезници одазвали су се на мобилизацију и јавили се у јединице.

Док је још увек трајао рат у Краљевини Југославији, Славко Кватерник због националистичко сепаратистичког деловања пензионисани пуковник Југословенске краљеве војске, преко круговалне постаје (радио станице) Загреб 10. травња (априла) 1941. године у 16,30 сати прогласио је Независну Државу Хрватску, само четири дана од почетка напада немачког Трећег рајха на Краљевину Југославију.

Оружане снаге (Вермахт) немачког Трећег рајха биле су на путу за Загреб (удаљене око 80-100 км) па нису могле пружити војничку помоћ, али су зато Краљевина Италија, немачки Трећи рајх и римокатоличка црква пружиле свесрдну политичку, економску, обавештајну и другу помоћ.

Претходница немачке 14. оклопне дивизије ушла је у Загреб истог дана (10. априла) у 20,30 сати дочекана као ослободиоци уз лимену (плек) глазбу (музику) и обасута-засута цвијећем велике масе раздраганог и одушевљеног хрватског пучанства (народа).

Краљевина Италија у то време још увек није ступила у рат, а др Анте Павелић и усташе још су се налазили у Италији.

Краљевина Италија ступила је у рат 12. априла 1941. када заједно са њеном војском др Анте Павелић са 600 усташа (по неким подацима 380, а неким 60) прелазе италијанско-југословенску границу.

Због закаснелог, неактивног и слабог деловања италијанских оружаних снага из састава 2. армије, а посебно њеног 5. армијског корпуса после капитулације југословенске војске, припадници Посадног и 2. планинског пука међу којима и Срби из Јасенка избегли су заробљавање и преко Горњег Јелења, Локава, Мркопља и Тука, под оружјем и другом војном опремом вратили се у Јасенак и друга околна места, међу њима је био и мој отац Раде Косановић.

Капитулација Краљевине Југославије и њене војске 17. априла 1941. пред Силама осовине уследила је после само 17 дана рата, због непредузимања одбрамбених мера, закаснеле мобилизације и неспремности већине ратних јединица и командног кадра да непријатељу пруже организован оружани отпор.

До врло брзе капитулације југословенске војске и жандармерије Краљевине Југославије дошло је због слабог рада команди, у којима је било колебљиваца и издајника официра пре свега Хрвата, деловања пете колоне и Мачекове хрватске заштите народа, уствари усташа у опструкцији и неодазивању на мобилизацију војних обвезника Хрвата и припадника националних мањина, а у јединицама непружање отпора непријатељу.

У Јасенку се налазила жандармеријска станица Краљевине Југославије. Проглашењем НДХ, жандари Срби се разбежали, а Хрвати побегли у Огулин.

УСПОСТАВА И ОРГАНИЗАЦИЈА ВЛАСТИ НДХ

Успостава и организација власти у НДХ одвијала се веома брзо, јер је све било подређено том циљу, планирано, организовано и припремљено прије Другог светског рата.

У Огулину је већ 11. априла 1941, само дан након проглашења НДХ успостављено котарско (среско) начелство НДХ са начелником Сушић др Ловром, адвокатом из Огулина.

Одмах након тога у Јасенак је из Огулина уз пуцњаву упало око 20 наоружаних припадника Мачекове хрватске заштите народа-усташа, испред којих се народ разбежао, побегао и склонио у шуму.

Усташе су у згради жандармеријске станице Краљевине Југославије у Јасенку основали оружничку постају (станицу) НДХ јачине 10-12 оружника, на челу са оружничким наредником Дудек Иваном, која је нешто касније појачана на 19 оружника.

У успостављању власти НДХ и оснивање оружничке постаје у Јасенку помагали су и учествовали у одузимању оружја управитељи парних пилаана Абрамовић Јосипа Јосип¹ и Јелинц Јураја Фрањо², његова супруга и син Мирослав, шумар Јоковић, Пизент Мирка Емил³ и други Хрвати који су живели и радили у Јасенку.

Оснивањем оружничке постаје у Јасенку мислили су да су успоставили власт НДХ, која је донекле опстала до војне и снежне блокаде оружничко-домобранске посаде половином децембра 1941. Од тада до ослобођења Јасенка 20. јануара 1942. када се посада предала власт НДХ била је само привидна.

Одласком јединица италијанског 74. пешадијског пука из Јасенка у Огулин 11. новембра 1941. оружничка посада појачана је водом оружника и водом домобрана из 5. сатније (чете) из Огулина и од тада имала је 72 припадника (оружника и домобрана).

Од ослобођења Јасенка (20. јануара 1942.) па до краја Другог светског рата НДХ није никад више успоставила власт у Јасенку.

Оснивањем велике жупе Модруш у Огулину са великим жупаном Марковић Јурицом јуна 1941. НДХ успоставила је власт на свим нивоима.

ТЕРОР НДХ НАД СРБИМА ИЗ ЈАСЕНКА

Оружници оружничке постаје у Јасенку, као орган власти НДХ, спроводили су терор НДХ над Србима из Јасенка.

Од успостављања власти НДХ до 10. маја 1941. вршили су појединачна хапшења Срба, а од тада почињу са масовним хапшењима и злочинима.

Сви одрасли мушкарци Срби из Јасенка, да би избегли хапшење одлазили су у шуму, тамо се организовали и ноћивали.

¹ Абрамовић Јосипа Јосип, рођен 1906. у Скраду, Хрват, управник пилаане вл. Премроу Ивица тзв „Премрина пилаана“. После Другог светског рата „осуђен пресудом војног суда IV војне области ЈА ПО: 661/45 од 22. 7. 1945. на казну принудног рада у трајању 10 (десет) година и губитак политичких и грађанских права од 10 (десет) година, ради тога што је 1941. након успоставе власти НДХ био у тијесној вези са Марковић Ивицом и усташким таборником Блашковићем у Огулину, са којим се чешће састајао и предлагао хапшење Срба у Јасенку, дакле, сарађивао са непријатељем“.

„Што је од 1941. па све до капитулације НДХ три пута (добровољно) ступао у непријатељску (хрватску војницу-усташе) војску“.

² Јеленц Јураја Фрањо (1896-1970), Хрват, управитељ пилаане вл. Јован Мамула, тзв „Јовичина пилаана“. Био на вези са Ковачевић Вељком, чланом КПЈ, борцем шпанског ослободилачког рата, који је по задатку КПЈ дошао у Јасенак и Дрежницу 19. септембра 1941. да руководи партизанским јединицама. На Вељков предлог носилац је „Партизанске споменице 1941“. По ослобођењу Јасенка 20 јануара 1942. протеран је из Јасенка и настанио се у Сунгеру. Вероватно под утицајем ћерке, која је радила за партизански покрет, постао је сарадник НОП-а.

³ Пизент Мирка Емил, рођен 1924, Хрват. У почетку помагао оружницима у одузимању и прикупљању оружја од Срба. После ослобођења Јасенка 20. јануара 1942. ступио у партизанску јединицу. Био је добар борац. Погинуо је у борби са усташком јединицом 1943. код Пазаришта у Лици.

О терору НДХ лист „Вијесник“ у броју 3 је написао: „У близини Огулина и Јасенка преко 1.000 људи не спава код кућа из страха од усташких банди“.

Масовна хапшења Срба из Јасенка уследила су у јуну и јулу 1941. и тада је ухапшено 37 виђенијих, угледних и познатих Срба у Јасенку.

Од успоставе власти НДХ пилане и школа нису радиле. Да би привукли раднике из шуме објавили су да ће пилане почети радити и да се онима који се јаве на посао, неће ништа догодити. У Јасенку се у миру живело тешко, а услед погоршаних животних услова и немања средстава за живот, у ратно време живело се још теже.

Пошто се у миру живело од рада на пилани, а на други начин нису могли обезбедити минималне услове за живот и опстанак својих породица, радници долазе из шуме и јављају се на посао у обе пилане.

Првих неколико дана од јављања на посао, власти НДХ ништа не предузимају „да се Власи не сете“, а онда кажу 15. јуна 1941. једновремено су упућене оружничке патроле на обе пилане. Оружници су још увек били у униформама (одорама) југословенске краљевске жандармерије, само су на шапке ставили ознаке НДХ.

На пиланама су ухапсили неколико радника виђенијих људи, војних обвезника, наводно због оружја донетог из рата, а нису га предали властима НДХ, међу њима је био и мој отац Раде Косановић.

Ухапшене раднике, још су на себи имали заслоне-кецеље (који штите при раду код гатера и циркулара) везане са рукама на леђима, стражарно су их од пилане цестом пешке спровели до центра Јасенка и оружничке постаје, а затим возилом-камионом у затвор кулу Франкопана у Огулину, где су мучени и пребијани. За време проведено у затвору плаћала се глоба, и ако је плаћена, у затвору су задржани до 30. јула 1941. када су пуштени на „слободу“. Виђени су на сајму (пијаци) у Огулину. Њих су „пустили“, а многе који су се затекли на сајму ухапсили, само зато што су Срби, а оне који су имали браду и бркове⁴ зато што су четници, привремено их затворили у сточни бокс (корлат) на сајму, а затим истога дана одвели, заклали и бацили у јаму под Клеком.

Поред ових хапшења, хватали су и хапсили Србе у центру села, по кућама, при обављању пољопривредних радова у пољу, пункту на прилазу граду Огулину. Ухапшене су спроводили и поред затвора у кули Франкопана, затварали у приручне затворе у подруме већих зграда, и Митници (пункту) на Бадањковој страни (западно од Огулина) где су мучени и пребијани.

Они Срби који су пуштени из затвора у Огулину по групама су пешке одлазили цестом за Мусулински Поток, Јасенак и Дрежницу.

По проласку села Пушкарићте, на Бадањковој страни на Митници (пункту) за контролу уласка и изласка из града дочекале су их усташе, зауставиле, ухапсиле и затвориле у просторију без прозора.

О томе Косановић Илије Никола-Никица Ицин⁵ каже: „После неког времена у просторију где смо били затворени, улази пијани усташа са зашиљеним ко(л)цем на оба краја, држећи га са обе руке млати око себе и боде људе који се измичу колико могу. Исте ноћи изводе нас из просторије скидају голе и повезују два по два и тако у колони кренули смо и ишли све до јаме под Клеком, где су усташе једног клали, а овај је у јаму повлачио жива за њега везаног“.

⁴ Косановић Николе Вајо, рођен 1876. у Јасенку, Србин. Отишао 30. јула 1941. у Огулин на сајам (пијаци), где су га због браде и зулуфа ала „Франц Јозеф“ као четника ухватиле усташе на сајму са повиком : „Држите четника, мајку му ј....“, привремено га затворили у сточни бокс, повеле, заклале и бациле у јаму под Клеком.

⁵ Косановић Илије Никола-Никица Ицин, рођен 1915. у Јасенку, Србин, радник, ухапсиле га усташе 1941. Пуштен из затвора из Огулина 30. јула 1941. кренуо са групом цестом за Јасенак. Поново га ухапсиле усташе на Митници на Бадањковој страни. Налазио се у колони за клање од Бадањкове стране до јаме под Клеком (Клечка јама). Успут се одвезао и побегао. Више пута после Другог светског рата сведочио и причао о овом тешком злочину и терору НДХ над Србима из Јасенка, Дрежнице, Мусулинског Потока и других околних српских насеља. Никола је успио побјећи, један од ретких остао жив. У НОВ ступио је 1942. Тешко рањен у ногу, постао је инвалид без ноге.

„За мене је био везан твој отац Раде⁶ и када смо дошли близу јаме, река* сам му: „Бјежмо Раде, ја сам се одвеза“. Раде ми је одговорио: „Не могу, ја сам везан, ти бјежи“. Никола је и даље наставио: „Ја сам искористио несмотреност усташа и почео бјежати, дошао до воде (реке Добре) скочио у њу и препливао. Усташе су замном пуцале, али ме нису погодиле“.

Тога 30. јула 1941. године у Огулину се нашао и Косановић Петра Бошко-Бошко Пепин, кога је познаник Хрват одвео у усташки дом у Огулину, где је у сали на зиду у виду паролe било написано:

„Зелени се Требевић, вино пије Павелић, вино пије, пече јањце, коље Србијанце“!

Бошко Пепин из Огулина за Јасенак није кренуо цестом него обилазно стазом и шумским путељком избегавши усташе на Митници на Бадањковој страни више села Пушкарићи и жив стигао у Јасенак.

Као добровољац партизан са 17 година ступио у Јасеначку партизанску чету и борио се све време рата и из НОР-а изашао као официр ЈА, носилац је „Партизанске споменице 1941.“; две медаље и два ордена за храброст и других наших и руских одликовања...

Тих дана од 30. јула 1941. (од Огњене Марије) до 2. августа 1941. (до Светог Илије) НДХ и њене усташе извршиле су страховит масовни покољ Срба из Јасенка и околних српских села и бациле у јаму под Клеком, а са њима и многе живе.

Тих и наредних дана 1941. године многе мајке, супруге и сестре су закукале за својим најмилијим.

Свој крвави пир и клање Срба из Јасенка НДХ са усташама наставила је 1943. када су заклале шесторо Срба (две жене и девојчицу од три године, два мушкарца и дечака од четири године), 1944. заклали су тринаесторо Срба међу њима четири жене (старицу од 74 и девојчицу од 16 година), а међу мушкарцима старца од 74 и дечака од 15 година, а 1945. последња усташка жртва из Јасенка била је 67-годишња жена.

У Јасенак је из Огулина у јулу и августу 1941. у неколико наврата ради покрштавања-покатоличења православних Срба из Јасенка, како су то католички свећеници и усташе говориле-као „повратак вјери отаца“ долазио католички свећеник злогласни усташа Иван Микан⁷, да пред српском православном црквом посвећене св. кнезу Лазару у Јасенку врши покрштавање Срба махом жена и дјеце.

Поред свећеника Ивана Микана на покрштавању су учествовали шумар Јоковић, управитељ пилане Абрамовић Јосипа Јосип, као и оружници из оружничке постаје у Јасенку, али сем потписа из православне у католичку вјеру неколко жена и дјеце, већег успјеха нису имали.

⁶ Косановић Боже Раде, рођен 21. 9. 1903. у Питсбургу, САД, Србин, радник на пилани у Јасенку. Ухапшен 15. јуна 1941. на пилани вл. Премроу Ивице. За време проведено у затвору супруга Марија позајмила новац и платила глобу. Из затвора пуштен 30. јула 1941. Виђен на сајму у Огулину. Поново ухапшен и затворен на Бадњиковој страни. Био у колони за клање. Није могао бјежати. Завршио живот од усташког ножа у јами под Клеком. Тога дана мајка Марија остала је без мужа Раде и оца Ваје Николе Косановић, а ја без оца и ћеда по мајци. Чекала их је читав дан и ноћ и наредних дана и година, али их никад није дочекала. Сећам се да су ту ноћ севале муње и ударали громови, падала је киша, као да се небо отворило, а за то народ има изреку „саставило се небо и земља“, као да се и сама природа побунила и небо плакало против крвавих злочина НДХ и њених усташа које су починили над Србима. Сећам се, као да је јуче било, само неколико дана пре одласка на сајам у Огулин Ђед Вајо звани Васан узео ме је за руку и од куће преко поља одвео у дућан (продавницу) и купио ми 10 дека (100 грама) бомбона. То је био први, једини и последњи пут, али је осећај трајан, остао је за читав живот, ко то може избрисати из памћења и сећања.

⁷ Иван Микан, жупник и каноник РКЦ у Огулину, на дан проглашења НДХ 10. априла 1941. припремио и организовао збор на коме је говорио маси окупљеног хрватског пучанства (народа), величао НДХ, радовао се доласку усташа у земљу и савезника НДХ Италијана и Немаца.

Иван Микан је 13. априла 1941. организовао свечани збор и дочекао у Огулину др Анту Павелића и усташе на његовом пропутовању из Италије у Загреб. Том приликом Павелић је пред великом масом хрватског народа у свом говору уз претњу Србима истакао: „Ја сам посјекао стабло, а ви сјеците гране“ и „Бјеж*те псине преко Дрине“, а жупник Иван Микан додао: „Србима у НДХ неће бити мјеста и бити ће чистићења“ и поновио поглавничково: „Бјеж*те псине преко Дрине“!

ИТАЛИЈАНСКА ОКУПАЦИЈА ЈАСЕНКА

Јасенак су у мају 1941. године окупирале снаге 74. пешадијског пука из састава 57. дивизије

„Ломбардија“ италијанског 5. армијског корпуса „за НДХ и оружничку посаду у Јасенку, то је била савезничка војска, а од 15. јуна 1941. и званично када је НДХ приступила Тројном пакту“ и са кратким прекидом остаје у Јасенку до 11. новембра 1941. када су се повукле у Огулин.

Срби из Јасенка жртве геноцида НДХ - усташког терора у току Другог светског рата од априла 1941. до маја 1945. године (општина Огулин)

1. **Бојанић Светозар**, рођен 1905. Србин, чиновник на пилани Премроу Ивице, на тзв. Премриној пилани ухапсили га оружници оружничке постаје НДХ у Јасенку, спровели у Огулин, где су га убиле усташе 1941. у Огулину.
2. **Бранковић Симеуна Даринка**, рођена 1896. у Јасенку, Српкиња, убиле је усташе 1941. године у Старој Градишки.
3. **Ивошевић Боже Миленко**, рођен 1920. у Дебелом Лугу-Дрежница, радник на пилани у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1941. године у Огулину.
4. **Косановић Раде Богдан**, рођен 1915. у Јасенку, Србин. Ухапсиле га усташе 28. маја 1941. и спровеле у Огулин, затим у Јадовно на Велебиту, где су га заклале августа 1941. године.
5. **Косановић Које Светозар**, рођен 1913. у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1941. у Огулину.
6. **Косановић Које Владо**, рођен 1902. у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1941. у Огулину.
7. **Косановић Григорија-Глише Лазо**, рођен 1921. у Јасенку, Србин. Отишао у Огулин да види што му је са братом Николом-Ником, кога су ухапсили оружници из оружничке постаје НДХ у Јасенку и спровели у Огулин. Ухватиле га и заклале усташе 2. августа 1941. године и бациле у јаму под Клеком (Клечка јама) код Огулина.
8. **Косановић Григорија-Глише Никола-Ника**, рођен 1901. у Јасенку, Србин. Заклале га усташе заједно са братом Лазом 2. августа 1941. (на Св. Илију) и бациле у јаму под Клеком (Клечка јама) код Огулина.

9. **Косановић Миле Раде**, рођен 1910. у Јасенку, Србин, заклале га усташе 2. августа 1941. и бациле ~у јаму под Клеком (Клечка јама) код Огулина.
10. **Косановић Дмитра Ђоко**, рођен 1912. у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1941. у Огулину.
11. **Косановић Тоде Јосип**, рођен 1893. у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1941. у Огулину.
12. **Косановић Јосипа Милан**, рођен 1920. у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1941. у Огулину.
13. **Косановић Дане Мирко**, рођен 1911. у Јасенку, Србин. Косио ливаду на Котаринама, наишле усташе из Јасенка за Огулин, ухватиле га, спровеле у Огулин и заклале 30. јула 1941. (на Огњену Марију) и бациле у јаму под Клеком (Клечка јама) код Огулина.
14. **Косановић Николе Вајо**, рођен 1876. у Јасенку, Србин. Отишао на сајам (пијацу) у Огулин, где су га због браде и зулуфа „ала Франц Јозеф“ као „четника“ ухватиле и заклале усташе 30. јула 1941. и бациле у јаму под Клеком (Клечка јама).
15. **Косановић Боже Раде**, рођен 1903. у Питсбургу, САД, Србин. Ухапсили оружници оружничке постаје НДХ из Јасенка 15.6.1941. на радном месту на пилани Ивице Премроуа у Јасенку. Везаних руку стражарно спровели до оружничке постаје у Јасенку, а затим у Огулин, где је био затворен до 30. јула. 1941. када су га заклале усташе и бациле у јаму под Клеком (Клечка јама) код Огулина.
16. **Косановић Миле Милан**, рођен 1906. у Јасенку, Србин. Ухапсили оружници оружничке постаје НДХ из Јасенка 15.6.1941. на радном месту на пилани Ивице Премроуа у Јасенку. Везаних руку стражарно спровели до оружничке постаје у Јасенку, а затим у Огулин, где је био затворен до 30. јула 1941. када су га заклале усташе и бациле у јаму под Клеком (Клечка јама) код Огулина.
17. **Косановић Дмитра Никола**, рођен 1897. у Јасенку, Србин. У повратку из Дрежнице за Огулин група усташа на челу са Матом Колићем где су ухапсили тројицу Срба, када су 19.6.1941. стигли у Јасенак ухватили су Николу код куће у засеоку Палигаће, стражарно спровели до центра села и камионом превезли за Огулин, затворили и заклале 30. јула 1941. и бациле у јаму под Клеком (Клечка јама) код Огулина.
18. **Косановић Николе Божо**, рођен 1906. у Јасенку, Србин, заклале га усташе 30. јула 1941. у Огулину и бациле у јаму под Клеком (Клечка јама) код Огулина.

19. **Косановић Симеуна Раде**, рођен 1923. у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941.у Огулину.
20. **Косановић Ђоке Светозар**, рођен 1886. у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941. у Огулину.
21. **Косановић Ваје Петар**, рођен 1898, у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941. у Глини.
22. **Ковачевић Јосипа Милан**, рођен 1925. у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941. у Огулину.
23. **Ковачевић Стеве Лазо**, рођен 1878. у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941. у Огулину.
24. **Мамула Стеве Раде**, рођен 1911. у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941. у Огулину.
25. **Мамула Раде Гојко**, рођен 1893. у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941. у Огулину.
26. **Мамула Боже Јосип**, рођен 1897. у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941. у Огулину.
27. **Мамула Раде Божо**, рођен 1905. у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941.у Огулину.
28. **Мамула Раде**, рођен 1922. у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941.у Огулину.
29. **Мамула Лазе Душан**, рођен 1910. у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941. у Огулину.
30. **Мишљеновић Раде**, рођен 1923, Србин, убиле га усташе 1941. у Огулину.
31. **Радовић Симе Перо**, рођен 1898. у Јасенку, Србин. Убиле га усташе 1941. у Огулину.
32. **Таталовић Мане Милош**, рођен 1904, Србин. Убиле га усташе 1941. у Огужну.
33. **Вучковић Бранко**, рођен 1904, Србин. Убиле га усташе 1941. у Огулину.
34. **Ковачевић Стеве Милутин**, рођен 1902. у Јасенку, Србин.,убиле га усташе 1941. у Огулину.
35. **Ковачевић Лазе Смиља**, рођена 1911. у Јасенку, Српкиња, убиле је усташе 1943. у Огулину.

36. **Ковачевић Јове Никола**, рођен 1939. у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1943. у Јасенку.
37. **Ковачевић Лазе Смиља**, рођена 1940. у Јасенку, Српкиња, убиле је усташе 1943. у Јасенку.
38. **Косановић Мане Љуба**, рођена 1914. у Јасенку, Српкиња, убиле је усташе 1943. у Јасенку.
39. **Косановић Саве Григорије-Глишан**, рођен 1875. у Јасенку, Србин, убиле га усташе у Кули Франкопана у Огулину, 1943. године.
40. **Мамула Мане Ђоко**, рођен 1925. у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1943. у Јасенку.
41. **Буторац Роке Анђа**, рођена 1875. Српкиња, убиле је усташе 1944. у Јасенку.
42. **Косановић Раде Спасо**, рођен 1913. у Јасенку, Србин, ухватиле га усташе крајем 1943. године у Витуњу, спровеле у Загреб и убиле 1944. године.
43. **Косановић Боже Сава**, рођен 1899. у Јасенку, Србин. Ухватиле га усташе 1944. у Јасенку и убиле у шуми Лужњак између Дебелог Луга и Понорца.
44. **Косановић Дмитра Миле**, рођен 1899. у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1944. у Јасенку.
45. **Косановић Миле-Дупин**, рођен 1879, у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1944. у Јасенку.
46. **Ковачевић Николе Јован**, рођен 1912. у Јасенку, Србин, ухватиле га усташе 1944. у Јасенку и убиле у шуми Лужњак између Дебелог Луга и Понорца.
47. **Мамула Миле Цвијета**, рођена 1928. у Јасенку, Српкиња, убиле је усташе 1944. у Јасенку.
48. **Мамула Миле Ђуро**, рођен 1929. у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1944. у Јасенку.
49. **Мамула Боже Ана**, рођена 1870. у Јасенку, Српкиња, убиле је усташе 1944. у Јасенку.
50. **Мамула Симе Лазо**, рођен 1905. у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1944. у с. Сењско код Врбовског.

51. **Мамула Илије Раде-Бојанов**, рођен 1886. у Јасенку, Србин, убиле га усташе 1944. у Огулину.

52. **Радовић Петра Симо**, рођен 1870. у Јасенку, Србин, ухватиле га усташе 1944. у Јасенку и убиле у шуми Лужњак између Дебелог Луга и Понорца.

53. **Радовић Симе Дмитар**, рођен 1904. у Јасенку, Србин, ухватиле га усташе 1944. у Јасенку и убиле у шуми Лужњак између Дебелог Луга и Понорца.

54. **Радовић Симе Смиља**, рођена 1896. у Јасенку, Српкиња, ухватиле је усташе и убиле 1944. на Бјелском (на путу између Огулина и Јасенка).

55. **Мамула Алексе Ружа**, рођена 1878. у Јасенку, Српкиња, ухватиле је и убиле усташе маја 1945. у Гомирју.

У Јасенку је од априла 1941. до маја 1945. НДХ - усташе терором и геноцидом побила-заклала 55 Срба (1941. – 34; 1942.- 0; 1943. – 6; 1944. - 14 и 1945. - 1 српска жртва), од тога 46 мушкараца од четир до 71 године и девет жена од три до 66 година.

Циганске породице из Јасенка жртве геноцида НДХ-усташког терора 1942. године

56. **Худуровић Божо**, рођен 1902. године.

57. **Худуровић Јуре Марта**, рођена 1900. године.

58. **Худуровић Боже Бранко**, рођен 1927. године.

59. **Худуровић Брже Даница**, рођена 1929. године.

60. **Худуровић Јуре**, рођен 1896. године.

61. **Худуровић Ана**, рођена 1906. године.

62. **Худуровић Јуре Љубица**, рођена 1937. године.

Обе породице (Боже и Јуре Худуровића) побиле су усташе 1942. у Огулину.